

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до Проекту Закону України про внесення змін до статті 110 Кримінального кодексу України

1. Обґрунтування необхідності прийняття акту

Згідно положень статті 1 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Окупація АР Крим та окремих районів Донецької, Луганської області Російською Федерацією була здійснена всупереч чисельним нормативним актам України, а також нормам міжнародного права, зокрема Гаазької конвенції 1907 року, IV Женевської конвенції 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року та іншим міжнародно-правовим актам. Дії Російської Федерації є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом. Міжнародне співтовариство засуджує дії Російської Федерації та не визнає тимчасово окуповані території України належними іншим державам, в тому числі Російській Федерації.

Чинне законодавство України у сфері захисту територіальної цілісності, суверенітету України в цілому відповідає міжнародним стандартам у цій сфері. Законодавством України чітко визначено статус тимчасово окупованих територій України, разом з тим відсутня відповідальність за висловлення як громадянами України, так і громадянами інших держав публічних заяв про належність території України або частини території України іноземній державі, а також публічне заперечення суверенітету України, що фактично є посяганням на територіальну цілісність та недоторканість України.

Компетентні органи при застосуванні статті 110 Кримінального кодексу України зіштовхуються з тим, що диспозиція статті 110 Кримінального кодексу України спрямована скоріше на попередження загрози розколу держави та закликів до них. Втім, тлумачення чинної редакції вказаної статті Кримінального кодексу України створює незручності у її застосуванні щодо фактів висловлення публічних заяв про належність території України або частини території України іноземній державі, а також публічного заперечення суверенітету України, зокрема і громадянами іноземних держав.

Для захисту територіальної цілісності, забезпечення притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності за посягання на територіальну цілісність та недоторканість України у формі висловлення публічних заяв про належність території України або частини території України іноземній державі, а також публічного заперечення суверенітету України, пропонується доповнити диспозицію статті 110 Кримінального кодексу України та деталізувати об'єктивну сторону цього злочину проти основ національної безпеки України.

2. Цілі і завдання законопроекту

Законопроект спрямовано на усунення потенційних розбіжностей у правозастосовній практиці судовими та правоохоронними органами щодо застосування положень Кримінального кодексу України, спрямованих на захист

територіальної цілісності та суверенітету України.

3. Загальна характеристика

Проектом пропонується деталізувати формулювання статті 110 Кримінального кодексу України, доповнивши склад злочину наступними словами «публічні заяви про належність території України або частини території України іноземній державі, а також публічне заперечення суверенітету України».

4. Обґрунтування очікуваних правових наслідків прийняття законопроекту

Прийняття законопроекту вдосконалисть практику застосування відповідних положень кримінального законодавства.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту Закону не потребує додаткових фінансових витрат з Державного бюджету України.

Народні депутати України

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Фріз Ірина Василівна
Сертифікат: 20B4E4ED0D30998C04000000ED1529004EEF6900
Дійсний до: 26.10.2020 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 198д9/1-2020/126111 від 03.08.2020

163102